

Diószeg városa és
a Csemadok Diószegi Helyi Szervezete
tisztelttel meghívja Önt

Pongrácz Zoltán

zeneszerz

**105. születésnapja alkalmából
megtartott ünnepi megemlékezésre.**
amely 2017. május 27-én, szombaton,
19.00 órakor kezd dik koszorúzással a
Fu ík utcai iskola falán lév emléktáblánál,
majd ezt követ en,
19.30 órakor az
Inovatech kongresszusi termében
városunk szülöttének tiszteletére ünnepi
hangverseny lesz, amelyben fellép a

komáromi Selye János Egyetem N ikara
karnagy: Orsovcics Yvette

és a párkányi Stilla Pectus N ikar
karnagy: Papp Katalin.

Diószeg városa és
a Csemadok Diószegi Helyi Szervezete
tisztelttel meghívja Önt

Pongrácz Zoltán

zeneszerz

**105. születésnapja alkalmából
megtartott ünnepi megemlékezésre.**
amely 2017. május 27-én, szombaton,
19.00 órakor kezd dik koszorúzással a
Fu ík utcai iskola falán lév emléktáblánál,
majd ezt követ en,
19.30 órakor az
Inovatech kongresszusi termében
városunk szülöttének tiszteletére ünnepi
hangverseny lesz, amelyben fellép a

komáromi Selye János Egyetem N ikara
karnagy: Orsovcics Yvette

és a párkányi Stilla Pectus N ikar
karnagy: Papp Katalin.

Pongrácz Zoltán (1912-2007).

Száz évvel ezelőtt Diószegen született Pongrácz Zoltán, Erkel Ferenc-díjas zeneszerző, karnagy a magyar elektroakusztikus zeneszerzés elindítója, világszerte elismert művelője.

Az elemi iskoláit Diószegen végezte. Édesapja Pongrácz Ernő, orvos a diószegi cukorgyár hívására érkezett Diószegre. Édesanyja Novák Ida, tanítónő. A család egyik barátja Rajter Lajos, nagy hírnévű muzsikusként gyakori vendég volt a háznál. Egy 1926 szeptember 12-én Diószegen rendezett jótékonyági hangversenyen a tizennégy éves Pongrácz Zoltán zongorán és orgonán több kamaraműben együtt játszott Rajter Lajossal, aki gondolkázott, és Hackenberger Béni hegedűessel. 1922-ben Budapestre került, hogy itt zeneszerzést tanuljon, itt írta első kompozícióját Heinrich Heine Lorely c. versére. 1930-ban, nyolcadikos gimnazista korában nyert első zeneszerzői versenyt, gondolkára és zongorára írt Szonettjével.

Pongrácz a Zeneakadémián Kodály Zoltánnál akart zeneszerzést tanulni. Az édesapja Pongrácz Ernő jó érzékkel ismerte fel, hogy Kodályhoz a legközelebbi út a népzenei keresztül vezet, ezért fiának azt tanácsolta, hogy a nyári vakáció alatt gyűjtsön népdalokat a Felvidéken. Így a szeptemberi zeneakadémiai felvételin a saját kompozícióin kívül a nyáron gyűjtött népdalokat is bemutatta Kodálynak. Pongrácz 1930-35 között tanult zeneszerzést Kodály irányításával a Zeneakadémián. Kodály metodikája a Palesztrináig visszanyúló mesterek műveinek elemzésén, az azokból levezethető tanulságok rendszerezésén alapult.

Kodálynak köszönhetően Pongrácz 1931-ben a MTA ösztöndíjával ismét népdalgyűjtésre indul a Csallóközbe és Galánta környékére, ahol mintegy hatszáz népdalt gyűjtött. A lejegyzett népdalok egy része az Énekjegyzetek c. kiadványban látott napvilágot.

1937-38-ban Bécs lett az életút következő állomása, ahol Rudolf Nilius karnagyképzésében vezénylést tanult. 1940-41-es tanévben Berlinben a Humboldt Egyetemre ment, hogy összehasonlító zenetudományt tanuljon, itt találkozott első szór autentikus indonéziai és kelet-ázsiai népzeneivel. Ennek hatására komponálta 1942-ben a Gamelán zenét. 1943-ban Dohnányi hívására visszatért Magyarországra és gyermekkori barátjával Rajter Lajossal felváltva vezényelték a Rádiózenakart.

Az 1942-ben komponált Gamelán zene volt az első, amely kísérlet tett a Kodály-iskolától való elszakadásra. Az 1964-ben komponált Három zenekari etűd már átível az elektroakusztikus művek világába, a harmadik tételben a szerző első alkalommal magnetofonról felhangzó elektronikus effektusokat. 1965-66-ban az utrechti Holland Királyi Egyetemen összehasonlító zenetudományt tanult, és Gottfried Michael Köenig tanítványa volt az egyetem szonológiai intézetében. Itt az egyetem elektronikus zenei tanszékén folytatott tanulmányok befejezésekként született meg első elektroakusztikus műve a Phontóése. Az elektroakusztikus művek sorában a Mariphonia hozta meg a zeneszerző számára az elismerést, a darab 1974-ben a Bourgesban rendezett nemzetközi zeneszerzői versenyen az első díjat nyerte el.

Pongrácz Zoltán 1975 és 1995 között már Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola elektronikus zeneszerzés tanára. A '80-as évektől kezdődően a pályája vonala megváltozik. A zeneszerzői tevékenységében az elektroakusztikus zene domináns szerepet játszik. Ekkor írta a sConcertino szaxofonra és magnetofonra készült és a sCimbalomverseny című műveket.

1979-ben a Vox Humana énekkar felkérésére írt kórusművet "Biztató" címmel.

Pongrácz Zoltán (1912-2007).

Száz évvel ezelőtt Diószegen született Pongrácz Zoltán, Erkel Ferenc-díjas zeneszerző, karnagy a magyar elektroakusztikus zeneszerzés elindítója, világszerte elismert művelője.

Az elemi iskoláit Diószegen végezte. Édesapja Pongrácz Ernő, orvos a diószegi cukorgyár hívására érkezett Diószegre. Édesanyja Novák Ida, tanítónő. A család egyik barátja Rajter Lajos, nagy hírnévű muzsikusként gyakori vendég volt a háznál. Egy 1926 szeptember 12-én Diószegen rendezett jótékonyági hangversenyen a tizennégy éves Pongrácz Zoltán zongorán és orgonán több kamaraműben együtt játszott Rajter Lajossal, aki gondolkázott, és Hackenberger Béni hegedűessel. 1922-ben Budapestre került, hogy itt zeneszerzést tanuljon, itt írta első kompozícióját Heinrich Heine Lorely c. versére. 1930-ban, nyolcadikos gimnazista korában nyert első zeneszerzői versenyt, gondolkára és zongorára írt Szonettjével.

Pongrácz a Zeneakadémián Kodály Zoltánnál akart zeneszerzést tanulni. Az édesapja Pongrácz Ernő jó érzékkel ismerte fel, hogy Kodályhoz a legközelebbi út a népzenei keresztül vezet, ezért fiának azt tanácsolta, hogy a nyári vakáció alatt gyűjtsön népdalokat a Felvidéken. Így a szeptemberi zeneakadémiai felvételin a saját kompozícióin kívül a nyáron gyűjtött népdalokat is bemutatta Kodálynak. Pongrácz 1930-35 között tanult zeneszerzést Kodály irányításával a Zeneakadémián. Kodály metodikája a Palesztrináig visszanyúló mesterek műveinek elemzésén, az azokból levezethető tanulságok rendszerezésén alapult.

Kodálynak köszönhetően Pongrácz 1931-ben a MTA ösztöndíjával ismét népdalgyűjtésre indul a Csallóközbe és Galánta környékére, ahol mintegy hatszáz népdalt gyűjtött. A lejegyzett népdalok egy része az Énekjegyzetek c. kiadványban látott napvilágot.

1937-38-ban Bécs lett az életút következő állomása, ahol Rudolf Nilius karnagyképzésében vezénylést tanult. 1940-41-es tanévben Berlinben a Humboldt Egyetemre ment, hogy összehasonlító zenetudományt tanuljon, itt találkozott első szór autentikus indonéziai és kelet-ázsiai népzeneivel. Ennek hatására komponálta 1942-ben a Gamelán zenét. 1943-ban Dohnányi hívására visszatért Magyarországra és gyermekkori barátjával Rajter Lajossal felváltva vezényelték a Rádiózenakart.

Az 1942-ben komponált Gamelán zene volt az első, amely kísérlet tett a Kodály-iskolától való elszakadásra. Az 1964-ben komponált Három zenekari etűd már átível az elektroakusztikus művek világába, a harmadik tételben a szerző első alkalommal magnetofonról felhangzó elektronikus effektusokat. 1965-66-ban az utrechti Holland Királyi Egyetemen összehasonlító zenetudományt tanult, és Gottfried Michael Köenig tanítványa volt az egyetem szonológiai intézetében. Itt az egyetem elektronikus zenei tanszékén folytatott tanulmányok befejezésekként született meg első elektroakusztikus műve a Phontóése. Az elektroakusztikus művek sorában a Mariphonia hozta meg a zeneszerző számára az elismerést, a darab 1974-ben a Bourgesban rendezett nemzetközi zeneszerzői versenyen az első díjat nyerte el.

Pongrácz Zoltán 1975 és 1995 között már Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola elektronikus zeneszerzés tanára. A '80-as évektől kezdődően a pályája vonala megváltozik. A zeneszerzői tevékenységében az elektroakusztikus zene domináns szerepet játszik. Ekkor írta a sConcertino szaxofonra és magnetofonra készült és a sCimbalomverseny című műveket.

1979-ben a Vox Humana énekkar felkérésére írt kórusművet "Biztató" címmel.